

Ollikainen Janne (20.02.1909 - 22.7.1944)

7./KTR 18

Sairastui lavantautiin ja kuoli Pikonlinnan sotilassairaalassa (10. SotaS).

Janne Ollikaiselta jäi Tyyne puolison lisäksi kaksi poikaa Paavo s. 39 ja Matti s. 1942.

(Linkki: <http://www.pikonlinna.fi/historia/>).

Pikonlinnalla on arvokas historia. Luonnonkaunis Kangasalan Pitkäahteen honkaharjanne Vesijärven ympäröimänä herätti jo 1900-luvun alussa kiinnostusta niin paljon, että alueelle suunniteltiin jopa presidentin kesänviettopaikan rakentamista.

Kesäkodiksi löytyi kuitenkin jo valmiiksi rakennettu linna Naantalista ja Pitkäahteen alue jäi odottamaan oman linnansa rakentumista vuoteen 1931, jolloin Eino Forsmanin suunnittelema kaunis funkkistyylinen tuberkuloosiparantola Pikonlinna valmistui. Tämän poikkeuksellisen mittavan rakennushankkeen onnistuminen 1930-luvun lama-aikaan vaati hankkeeseen osallistujilta vahvaa uskoa ja taloudellista riskiottoa. Se myös toimi suurena työllistäjänä lama-ajan työttömyysaikana.

Rantamännikkö, raikkaat järvitulet ja alueen oma lähdeveden voima yhdistettynä parantolahoitoon saivat aikaan hyviä tuloksia tuberkuloosin voittamiseksi. Talvisodan alettua vuonna 1939 Suomen parantoloita tarvittiin myös sodassa haavoittuneiden hoitopaikoiksi, näin Pikonlinnakin muuttui sotasairaalaksi aina vuoteen 1947 asti.

Pikonlinnan aika keskusparantolana päättyi 1960-luvulla. Parantola liitettiin keskussairaalan piiriin ja sen viralliseksi nimeksi tuli Pikonlinnan sairaala. Tällä nimellä rakennus tunnettiin aina vuoteen 2007 asti, kunnes sairaanhoitopiiri päätti siirtää kaikki Pikonlinnan toiminnot kantasairaalan yhteyteen Tampereelle. Pikonlinna tyhjeni ja hiljeni.

Jälleen oli aika, jolloin tarvittiin rohkeita tekoja ja riskinottoa. Ryhmä pirkanmaalaisia sijoittajia otti haasteen vastaan ja Kangasalan Pikonlinna siirtyi ensimmäisen kerran historiansa aikana yksityiseen omistukseen. Aika sairaalana oli ohi, alkoi Pikonlinnan uusi elämä ja Pikonlinnan kehittäminen.

Hirret veistettiin Rukajärvellä. Janne Ollikaisen pojan Paavon mukaan isä Janne Ollikainen itse veisti hirret ja ne toimitettiin junalla Alapitkän asemalle. Paavo Ollikainen muistaa, että hän oli hakemassa hirsia asemalta. Hän oli myös tekemässä taloon pärekattoa, tuolloin oli auringon täydellinen pimennys.

Asevelitalojen tekeminen rintamalla omaan käyttöön ei ollut säännösten mukaan mahdollista. Luonnollisesti oli mahdollista, että Janne Ollikainen osallistui talon hirsien veistoon, jolloin hirret olikin tarkoitettu jonkin toisen kaatuneen sotilaan käyttöön. Kun Janne Ollikainen sairastui ja menehtyi hirret voitiin luovuttaa tässä tapauksessa juuri Janne Ollikaisen perheen käyttöön, vaikka ne saattoivat olla varattuna esim. 2.7.1944 kaatuneen lisalmesta kotoisin olleen Otto Rönkön (s. 4.2.1913) eli saman yksikön (7.KTR 18) sotilaan perheelle. Tämä on tietenkin pelkkää arvailua, koska asialle ei löydy historiantutkimuksessa tarvittavaa asiakirjavahvistusta.

Auringon pimennyksiä on ollut Suomessa vuosina 1914, 1927, 1945 ja 1990. Vuoden 1945 auringonpimennys oli ns. täydellinen ja se alkoi 9.7.1945 Poroluodossa klo 14.54 ja Rantasalmella klo 15.01. Täydellinen auringonpimennys alkoi Rantasalmella klo 16.04. Seuraava täydellinen auringonpimennys on vasta vuonna 2136. (Linkki: <https://yle.fi/aihe/artikkeli/2007/03/27/auringonpimennys-musiikin-kerä-1945-ja-1990>).

Kuva: Google Maps, viitostie Alapitkän kylän kohdalla. Kuvassa kolme Vaihteenkorva-tien varrella olevaa taloa, joista Ollikaisen lesken ehkä keskimmäinen.

"Ollikaisen talon" osoite on Vaihteenkorva 4, 71910 Alapitkä

Hannu T. Heikkilän ukin Taavi Heikkilän kerronnan mukaan, Abner Ollikaisen toinen poika (Janne Ollikainen) kaatui sodassa ja toinen Aatto-niminen poika rakensi Nihvo-nimisen mökin heti sodan jälkeen Alapitkälle joen rantaan. Mökin perustuksina olivat vain neljä suurta kuusen kantoa, joiden päälle mökki oli rakennettu. Taloa asuttiin ainakin 1960-luvulle asti.

Taavi Heikkilä muisteli, että Ollikaisten Rukajärvellä veistetyt hirret ja muut lankut olivat noin vuoden Alapitkän rautatieaseman luona taapelissa. Sitten leski osti Alapitkän Räsälästä tontin, jolle talo pystytettiin. Taapeloidut hirret olivat keränneet kirvesmiesten kehuja, koska ne oli tehty hyvistä puista.

Hannu Heikkilän kertoman mukaan kaatuneen pojan leski ja kaksi poikaa saivat Rukajärvellä tehdyn hirsikehikon. Leski meni naimisiin Matti Hyvösen kanssa sodan jälkeen.

Talon omistaa nykyisin Teija Penttinen, joka asuu talossa.

Haastattelut:

Hannu T. Heikkinen
Paavo Ollikainen,
Seppo Ryhänen,
Matti Ollikainen,
Kirsi Tiirikainen,
Leo Puurunen,
Pertti Taskinen,

Leo Ruotsalainen,

Kiuruvedellä 8.11.2018

Tiedot tallensi Tenho Tikkanen, 040-5408045